

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/60/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5921201456
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5921201456.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľky: L. O., nar. XX.X.XXXX, bytom E., K. I. XX/XX proti manželovi navrhovateľky: P. O., nar. X.X.XXXX, bytom E., K. I. XX/XX, o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu: I. O., nar. X.X.XXXX, bytom u otca, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, na odvolanie navrhovateľky a manžela navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok z 26. júla 2022, č. konania 11P/109/2021-289, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o úprave práv a povinností rodičov k maloletému I. na čas po rozvode, o určení vyživovacej povinnosti, o úprave styku a vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým manželstvo navrhovateľky a manžela navrhovateľky rozvádza, zostáva n e d o t k n u t ý .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie manželstvo navrhovateľky (ďalej aj ako „matka“) a manžela navrhovateľky (ďalej aj ako „otec“) v zmysle § 23 Zákona o rodine rozviedol. Maloletého I. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti otca, pričom obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Matku zaviazal k povinnosti prispievať na výživu mal. I. výživným vo výške 160 Eur, ktoré bude zasielať k rukám otca, počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvode manželstva. Styk matky s maloletým I. neupravil. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal.

Vykonaným dokazovaním zistil, že v prípade manželstva navrhovateľky a manžela navrhovateľky sa jedná o dlhotrvajúce manželstvo, z ktorého sa narodili dve deti. Manželstvo minimálne po dobu jedného roka si neplní žiadnu zo svojich funkcií ustanovených v § 18 Zákona o rodine, keď manžel navrhovateľky aj s deťmi zostal bývať v rodičovskom dome rodičov navrhovateľky, z ktorého podľa vyjadrenia navrhovateľky bola vyhodnená a bol jej zrušený trvalý pobyt. Manželia od uvedeného obdobia finančne spolu nehospodária, intímne spolu dlhodobo nežijú, nevedia spolu komunikovať a už vôbec dohodnúť sa o svojich deťoch. Neboli zistené také okolnosti, na základe ktorých by bolo dôvodné sa domnievať, že by do budúcnosti došlo k obnoveniu manželského spoluzitia. Za daného stavu manželstvo navrhovateľky a manžela navrhovateľky rozviedol.

Pri rozhodovaní o zverení mal. I. do osobnej starostlivosti otca na čas po rozvode vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania. Je zrejmé, že maloletý I. v súvislosti s rozvodovým konaním sa zúčastnil poradenstva cez RPPS ÚPSVaR Ružomberok, kde s ním pracovala psychologička, zo záverov šetrenia ktorého vyplýva, že u maloletého neboli zaznamenané symptómy negatívneho psychického

rozpoloženia, či psychosomatických porúch, pričom mal. I. v priebehu konania, pred psychológom alebo kolíznym opatrovníkom sa vyjadril, že na čas po rozvode chce zostať v osobnej starostlivosti otca. Pri zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti otca prihliadol na názor maloletého, ktorý ako dieťa sa nachádza vo veku blízkom 15 roku, dieťa pôsobilo vyspelým dojmom a jeho názor sa ani s odstupom času nezmenil. Tvrdenia matky ohľadom neschopnosti otca postarať sa o maloletého, prípadne ohľadom fyzických či psychických útokov na maloletého, neboli v konaní preukázané. Pri rozhodovaní prihliadal na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia, i keď vhodné prostredie a bytové podmienky pre osobnú starostlivosť boli zistené aj na strane matky. Pri rozhodovaní o určení výživovacej povinnosti matky na mal. I. prihliadol na jej príjem (v priemere okolo 1 100 Eur v čistom), ktorý je o tretinu vyšší ako príjem otca (v priemere okolo 700 Eur mesačne), ako aj na výdavky maloletého v tomto čase, ktorý v školskom roku 2021/2022 bol žiakom siedmeho ročníka základnej školy v Y., stravoval sa v školskej jedálni, náklady mal na cestovné z E. do Y.. Pri rozhodovaní o výživnom prihliadal na výdavok matky na platenie nájmu za bývanie vo výške 500 Eur + 50 Eur, vzhľadom k tomu, že v súčasnej dobe si len zabezpečuje bývanie, i keď by do úvahy prichádzalo aj zabezpečenie si lacnejšieho bývania pre jednu, príp. dve osoby (matku a syna). Taktiež vzal do úvahy aj ďalšiu výživovaciu povinnosť matky vo vzťahu k plnoletému synovi, ktorý si návrh na určenie výživného podal, ale do dňa vyhlásenia rozsudku nebolo o ňom rozhodnuté.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec. Súdom určené výživné vo výške 160 Eur považuje za nedostačujúce, vzhľadom na celkové zdražovanie a zvyšovanie cien potravín, oblečenia, energií, pohonných hmôt a pod. Matka má dostatočný príjem na to, aby platila vyššie výživné. Aj keď matka platí nájom za päťizbový rodinný dom v Y. v sume 550 Eur mesačne, v súčasnej dobe býva u svojho priateľa v S.. Výživné žiadal priznať v súlade s ustanovením § 77 ods. 1 Zákona o rodine od 1.8.2021, ktorému návrhu súdom nebolo vyhovené. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a zaviazat matku k povinnosti prispievať na výživu mal. I. sumou 220 Eur mesačne.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o zverení mal. I. do osobnej starostlivosti otca podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka. Žiadala, aby mal. I. bol zverený do striedavej starostlivosti oboch rodičov v týždenných intervaloch. Uviedla, že so synom má dobrý vzťah, má vytvorené bytové podmienky, školu má blízko, tak sú vytvorené všetky predpoklady na zverenie mal. I. do striedavej starostlivosti. Naopak, otec má milenkú, chodí na kamióne, užíva si s inými deťmi a ženami, je to manipulatívny človek, nesúhlasí preto, aby mal. I. bol zverený do jeho výlučnej osobnej starostlivosti. Jej ročný príjem predstavuje v priemere 883,93 Eur. Taktiež aj jej stúpajú náklady na bývanie a z tohto dôvodu rozsudok súdu o určení výživovacej povinnosti na sumu 160 Eur mesačne nepovažuje za správny.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k podanému odvolaniu otca a matky navrhoval rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako správny potvrdiť. Uviedol, že počas celého konania rodičia nevedeli ohľadom úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode napriek rozsiahlemu dokazovaniu sa dohodnúť, napriek prezentovanému názoru maloletého dieťaťa, preto musel autoritatívne rozhodnúť súd.

5. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podali včas (§ 362 ods. 1 CSP) účastníci konania, v neprospech ktorých bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolávacieho konania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 65 a § 66 CMP, ktorý v napadnutých výrokoch odvolaniami účastníkov podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP potvrdil.

6. Záver súdu prvej inštancie, ktorý na základe výsledkov rozsiahle vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu v súlade s procesným postupom podľa § 100 CMP rozhodol tak, že mal. I. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti otca, pričom obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach a zaviazal matku k povinnosti prispievať na výživu mal. I. výživným vo výške 160 Eur mesačne vopred k rukám otca, je správny.

7. Vychádzajúc z podmienok uvedených v § 24 ods. 1, ods. 4 Zákona o rodine a z okolností prejednávanej veci zistených na základe výsledkov dokazovania, správne súd prvej inštancie prihliadal

na zistené skutočnosti, že matka a otec v spoločnej domácnosti nežijú od augusta 2021, kedy podľa matky táto bola z jej rodičovského domu vyhodená a bol jej zrušený trvalý pobyt, pričom tak dospelý syn, pochádzajúci z manželstva, ako aj mal. I. zostali spolu bývať v spoločnej domácnosti s otcom v E.. Je zrejmé, že po tejto udalosti matka si zabezpečovala bývanie tak u známeho v S., ako aj zabezpečením si nájmu v päťizbovom rodinnom dome v Y.. V súvislosti s konaním o rozvod manželstva aj za účelom zistenia, aké sú vytvorené predpoklady na zverenie mal. I. do osobnej starostlivosti toho ktorého z rodičov, správne súd prvej inštancie prihliadol v prvom rade na prejavovaný názor mal. I., že v prípade rozvodu manželstva jeho rodičov na čas po rozvode chce zostať (ako doposiaľ po rozchode jeho rodičov) v osobnej starostlivosti otca, keď mal. I. takto prejavovaný názor nemenil počas celého konania, tento sa podrobil aj poradenstvu cez RPPS ÚPSVaR Ružomberok, pričom ani raz neprejavil záujem zostať v osobnej starostlivosti matky, prezentujúc to aj spôsobom, keď nechcel u matky prespávať. Správne súd prvej inštancie prihliadal ďalej aj na to, že maloletý, pokiaľ zostal bývať s otcom, rodinné prostredie, v ktorom doposiaľ vyrastal, dobre pozná a poskytuje mu zázemie. Odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že za danej situácie je v najlepšom záujme maloletého, aby v súvislosti s rozhodovaním súdu o zverení maloletého dieťaťa na čas po rozvode tomu ktorému z rodičov bol mal. I. zverený do osobnej starostlivosti otca a odvolanie matky s návrhom na striedavú starostlivosť oboch rodičov o mal. I. nepovažoval za dôvodné.

8. Taktiež odvolací súd považoval za správne rozhodnutie súdu o určení vyživovacej povinnosti matky na mal. I. vo výške 160 Eur mesačne, a to nielen vzhľadom na zárobkové možnosti a schopnosti obidvoch rodičov, ale aj vzhľadom k tomu, že v súlade s podmienkami uvedenými v § 62 ods. 2 Zákona o rodine, prihliadajúc na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa v súčasnej dobe (deklarované rodičmi a zisťované súdom prvej inštancie) nie je daný podklad k tomu, aby výživné bolo stanovené iným spôsobom - z pohľadu otca vo vyššej sume a z pohľadu matky v nižšej sume. Odvolací súd nepovažoval za dôvodné odvolanie otca, aby výživné na maloletého I. bolo stanovené späťne od 1.8.2021, keďže z ustanovenia § 24 ods. 1 Zákona o rodine (viď bod 13 odôvodnenia rozsudku) vyplýva, že v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, t. j. od právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva účastníkov. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o výchove a výžive ako správny potvrdil.

9. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP spojený s § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže z okolností prejednávanej veci nevyplýva, že by bolo dôvodné niektorému z účastníkov náhradu trov priznať.

10. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)